

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/267/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712213645
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5712213645.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobkyne: E. C., rod. V. nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, XXX XX R., zastúpená JUDr. Milanom Štúrikom, advokátom so sídlom Q. XX, XXX XX Y., proti žalovanej: X. U. nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, XXX XX R., zastúpená JUDr. Jánom Repáňom, advokátom so sídlom M. R. U. XX, XXX XX Y., o zaplatenie 583,77 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 15C/181/2012-150 zo dňa 25. novembra 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., II. **p o t v r d z u j e.**

Odvolanie žalovanej proti výroku III. rozsudku okresného súdu **o d m i e t a .**

O trovách odvolacieho konania **r o z h o d n e** súd prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom konanie o časti o náhrady škody vo výške 106,21 eur príslušenstvom zastavil (výrok I.). Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 477,56 eur spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne z označenej sumy od 04.10.2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Vo zvyšku uplatnených úrokov z omeškania žalobu zamietol (výrok III.). O trovách konania si vymienil rozhodnúť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku vo veci samej (výrok IV.).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 18.09.2012 domáhala vo vzťahu k žalovanej náhrady škody na zdraví vo výške 583,77 eur s príslušným úrokom z omeškania od 12.07.2012 do zaplatenia a nahradenia trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 19.04.2012 vydal Obvodný úrad Martin odbor všeobecnej vnútornej správy Rozhodnutie č. ObÚ-MT-OVVS-2012/01232/653/11/P (ďalej už len „rozhodnutie o priestupku“), ktorým uznal žalovanú vinnou z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa žalovaná dopustila tým, že dňa 30.04.2011 spôsobila žalobkyni zranenia - drobné pomliaždenie hlavy v pravej temennej oblasti a otras mozgu ľahkého stupňa, ktoré si vyžiadala práceneschopnosť do 7 dní. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.07.2012 a stalo sa vykonateľným dňa 27.07.2012. Vychádzajúc z ust. § 420 ods. 1, § 422 ods. 1, § 442 ods. 3, § 443, § 449 ods. 1 a § 449 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej už len „OZ“) okresný súd ďalej v odôvodnení uviedol, že v danom prípade boli splnené predpoklady zodpovednosti za škodu, ktorá vznikla žalobkyni na zdraví, a to porušenie právnej zodpovednosti zo strany žalovanej, vznik škody na zdraví, existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou a zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil. V ďalšej časti odôvodnenia

sa okresný súd zaoberal spôsobom a rozsahom náhrady škody na zdraví vychádzajúc z ust. § 442 v spojení s § 444 OZ. Žalobkyňa si uplatnila bolestné v zmysle odborného lekárskeho vyjadrenia, ktoré bolo vypracované v rámci konania pred Obvodným úradom Martin vo výške 538,30 eur, čo predstavovalo bodové ohodnotenie zranení 35 bodov pri hodnote jedného bodu 15,38 eur. Žalovaná v priebehu konania spochybnila odborné lekárske vyjadrenie zo dňa 22.07.2011, najmä namietala opodstatnenosť úrazu - otrasu mozgu. Z uvedeného dôvodu okresný súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia. Znalec v znaleckom posudku č. 3/2013 uviedol, že útokom žalovanej mohlo dôjsť k zraneniu aké uvádza žalobkyňa a aké uvádzajú výsledky vyšetrenia. Znalec najmä uviedol, že úraz zo dňa 30.04.2011 možno hodnotiť ako ľahký otras mozgu, aj keď podľa zdravotnej dokumentácie nebol údaj o príhode bezvedomia, avšak u poškodenej po úraze hlavy pretrvávali bolesti hlavy, poškodená vracala a točila sa jej hlava. Znalec zároveň ustálil bodové ohodnotenie bolestného počtom 30 bodov. Znalec tiež uviedol, že poranenie, ktoré bolo spôsobené žalobkyňou, nezanechalo trvalé následky, a preto sťaženie spoločenského uplatnenia nie je možné hodnotiť. Pri posúdení výšky bolestného vychádzal okresný súd z vypracovaného znaleckého posudku a pokiaľ žalovaná navrhla opätovne vykonať výsluch ošetrojúcich lekárov, ako i výsluch manžela žalobkyne, okresný súd tieto návrhy na doplnenie dokazovania zamietol z dôvodu, že vykonanie ďalších dôkazov pre posúdenie výšky bolestného by bolo nadbytočné, nakoľko mal riadne preukázanú výšku bolestného. Žalobkyňa v súvislosti s protiprávnym konaním žalovanej si uplatnila i účelné nákladné spojené s liečením, konkrétne škodu predstavujúcu príplatky za lieky vo výške 23 eur. Okresný súd priznal žalobkyňi uplatnené príplatky v preukázanej výške 13,57 eur. Žalobkyňa si uplatnila i náklady, ktoré jej vznikli v súvislosti s tým, že dňa 30.04.2011 zaplatila príplatok za služby zdravotnej starostlivosti vo výške 1,99 eur a tiež parkovné vo výške 0,60 eur. Súd tieto náklady žalobkyňi priznal, nakoľko boli preukázané. Na základe týchto skutočností priznal žalobkyňi nárok na náhradu škody v celkovej výške 477,56 eur. V časti, v ktorej zobrala žalobkyňa žalobu späť, konanie zastavil. Vo zvyšku návrh žalobkyne zamietol.

O trovách konania si vymienil rozhodnúť po právoplatnosti rozsudku vo veci samej v súlade s ust. § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“).

Proti rozsudku podala odvolanie žalovaná, ktorá ho navrhla zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Namietala, že okresný súd mal zastaviť konanie aj o sumu 13,57 eur, keďže zastavil konanie v časti o 106,21 eur s poukazom na skutočnosť, že žalobkyňa vierohodným spôsobom nepreukázala dôvodnosť uvedeného nároku. Ďalej namietala, že prvostupňový súd nesprávne priznal žalobkyňi uplatnené príplatky za lieky, ktoré vynaložila dňa 02.05.2011 vo výške 3,82 eur, dňa 03.05.2011 vo výške 4,75 eur a dňa 26.05.2011 vo výške 5 eur. Vyššie uvedené príplatky za lieky neboli absolútne vynaložené v súvislosti s údajným úrazom. Podrobne poukazovala na to, ktoré lieky predpísané žalobkyňi a na aký účel sa používajú. Spochybňovala odborné vyjadrenia MUDr. Q. a tiež znalecký posudok MUDr. Hudcovského, nakoľko nijaký otras mozgu nebol zdokumentovaný. Lekári prvého kontaktu neuviedli, že by žalobkyňa otras mozgu utrpela a ani vyšetrenie CT dňa 03.05.2011 neprinieslo nijaké zmeny.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Poukázala na rozsiahle dokazovanie vykonané prvostupňovým súdom.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.) vo výrokoch I., II. ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym zisteniam a prejednávaniu veci aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolačný súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku uvádza, že z obsahu spisu je zrejmé, že rozhodnutím o priestupku bola žalovaná uznaná vinnou z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustila tým, že dňa 30.04.2011 spôsobila žalobkyni zranenia, ktoré si vyžiadalo práceneschopnosť do sedem dní. Rozhodnutie o priestupku nadobudlo právoplatnosť dňa 12.07.2012 a vykonateľnosť dňa 27.07.2012.

Podľa § 135 ods. 1 O. s. p., súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovanom konaní.

V zmysle vyššie citovaného ustanovenia zákona potom aj odvolací súd mal za nesporne preukázané, že žalovaná svojím konaním spôsobila žalobkyni škodu na zdraví. V súlade s už okresným súdom citovanými ustanoveniami OZ vzniklo potom žalobkyni právo na náhradu bolestného, ako i vecných nákladov s týmto ublížením spojených. V tomto smere okresný súd vykonal čo do výšky škody zodpovedajúce dokazovanie a vyvodil z neho správny právny záver, s ktorým sa odvolací súd stotožnil. Zo strany žalovanej v odvolaní namietané skutočnosti týkajúce sa užívaných liekov žalobkyňou neboli pred prvostupňovým vznesené a to i napriek tomu, že na pojednávaní, na ktorom sa zúčastnila žalovaná a jej právny zástupca, boli tieto oboznamované a to prečítaním listín. Nejedná sa teda o nové skutočnosti, ktoré by nemohli byť uplatnené už pred súdom I. stupňa, pričom žalovaná túto časť náhrady škody svojimi dôkazmi nijako nevyvrátila. Obsah príbalového letáku k lieku neznamena, že tento žalobkyni nebol predpísaný v súvislosti s poranením zavineným žalovanou. Vo vzťahu k zamietnutiu návrhu na výsluch svedkov - odborných lekárov, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že okresný súd na zistenie výšky odškodnenia bolestného nariadil znalecké dokazovanie, jeho závery neboli vyvrátené žalovanou takou argumentačnou silou, ktorá by odôvodňovala vykonanie kontrolného znaleckého posudku. Odvolací súd sa preto aj v tomto smere so závermi okresného súdu o nevykonaní ďalších dôkazov stotožnil.

K namietanej sume, ohľadne ktorej okresný súd konanie zastavil, odvolací súd poukazuje, že zo spisu vyplýva, že žalobkyňa sa pôvodne domáhala sumy 583,77 eur s príslušenstvom. Na pojednávaní dňa 04.11.2013 zobrala návrh späť v časti o zaplatenie 76,90 eur, o sumu 21,87 eur a o sumu 7,44 eur, t. j. spolu o sumu 106,21 eur s príslušenstvom. Iná suma späťvzatia žaloby nie je zo spisu zrejmá. Preto ani v tejto časti odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Odvolačný súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti výrok I., II. napadnutého rozsudku podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ výrokom III. napadnutého rozsudku bol návrh žalobkyne vo zvyšku uplatnených úrokov z omeškania zamietnutý a pokiaľ žalovaná v odvolaní uviedla, že napáda i tento výrok rozsudku, odvolací súd podľa § 218 ods. 1 písm. b/ za použitia § 201 O. s. p. odvolanie žalovanej proti výroku III. rozsudku odmietol, nakoľko označeným výrokom nebola žalovanej spôsobená žiadna ujma na jej právach. Keďže ide o zamietajúci výrok, odvolanie proti nemu mohla podať iba žalobkyňa.

O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne v súlade s ust. § 224 ods. 4 O. s. p. súd prvého stupňa, ktorý si postupom podľa § 151 ods. 3 O. s. p. vymienil rozhodnúť o trovách konania po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.